

Conselleria de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat

RESOLUCIÓ de 2 de juliol de 2021, de la Direcció General de Política Territorial i Paisatge, respecte de la utilització de la cartografia territorial de l'estoc de diòxid de carboni equivalent de la coberta vegetal de la Comunitat Valenciana, dins del marc de l'ordenació i gestió de la infraestructura verda del territori. [2021/7517]

El compliment dels objectius de l'Acord de París, adoptat el 12 de desembre de 2015 i subscrit a escala estatal, té com a principal objectiu impedir el continu augment de la temperatura del planeta. Per a això, és evident la necessitat de simultaniejar diferents accions que faciliten la descarbonització de l'economia i la seua transició cap a un model circular, però també que garantisquen un ús més racional i solidari dels recursos i la promoció de models de desenvolupament més sostenibles i exigents en la lluita contra les desigualtats socials i territorials.

Sense cap dubte aquest nou enfocament cap a la lluita contra el canvi climàtic i la resiliència, que és l'objectiu prioritari de la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica, ha d'abordar conjuntament també la preservació dels serveis ecosistèmics de cada territori, tal com es desprèn del recent informe d'IPCC i IPBES sobre «Biodiversitat i canvi climàtic».

En aqueix sentit la llei estatal considera essencial la consideració del canvi climàtic en la planificació i gestió territorial i urbanística, així com en els diferents projectes que tenen una projecció i impacte sobre el territori. D'aquesta manera, l'article 21 prescriu l'obligada consideració d'aquests efectes del canvi climàtic en l'elaboració del planejament, i la integració de les mesures necessàries per a millora la resiliència del territori enfront del risc del canvi climàtic, i l'article 26 expressa la necessitat de fomentar la capacitat d'absorció dels embornals de carboni, instant les administracions públiques competents a identificar, cartografiar, avaluar, comptabilitzar i adoptar mesures de conservació i millora dels embornals territorials de diòxid de carboni. Per a això, afirma la llei, es fomentaran aquelles accions que ressalten les externalitats positives que proporcionen els embornals, especialment els forestals i agrícoles, tenint en quanta que es tracta de serveis ecosistèmics d'ampli abast, i en connexió amb una adequada ordenació i gestió del territori. En el posterior article 32 de la Llei 7/2021, es fa referència a la necessitat del foment de mesures compensatòries per a pal·liar la petjada de carboni de les activitats implantades, i la seua necessària consideració en la contractació pública. Important és, també, la disposició final quarta que modifica el Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, de la Llei del sòl i rehabilitació urbana, expressant de manera taxativa que la planificació territorial i urbanística haurà de considerar en l'ordenació dels usos del sòl aquells riscos que suposen una deterioració dels béns, funcions i serveis ecosistèmics del territori.

Per part seua, en l'àmbit autonòmic, la declaració d'emergència climàtica aprovada pel Consell el 6 de setembre de 2019, i els treballs d'elaboració de la Llei de Canvi Climàtic en la Comunitat Valenciana, responen a la necessitat de definir una transició ordenada de la nostra estructura econòmica cap a un model baix en carboni, innovador i eficient. Aquesta acció del Consell, en aquesta matèria, es complementa amb l'elaboració i aprovació de les denominades Estratègies Valencianes contra el Canvi Climàtic que, de manera periòdica, es realitzen des de 2008.

En aquests instruments comentats, així com en els continguts de l'Estratègia Territorial de la Comunitat Valenciana, aprovada per Decret 1/2011, de 13 de gener, del Consell, s'estableix la necessitat d'analitzar el balanç de diòxid de carboni en tot el conjunt de plans i instruments les accions dels quals tinguen efectes significatius sobre el territori: des dels plans d'acció territorial, els plans urbanístics, tant estructurals com d'ordenació detallada, els plans sectorials fins als projectes d'implantació d'activitats que suposen la transformació del sòl. D'aquesta manera, amb aquesta cartografia, es té una informació valuosa i rigorosa que ajudarà a la presa de decisions per part de l'Administració, i també dels particulars, amb la finalitat de mitigar els efectes del canvi climàtic i adaptar el territori als condicionants d'aquest risc.

Conselleria de Política Territorial, Obras Públicas y Movilidad

RESOLUCIÓN de 2 de julio de 2021, de la Dirección General de Política Territorial y Paisaje respecto de la utilización de la cartografía territorial del stock de dióxido de carbono equivalente de la cubierta vegetal de la Comunitat Valenciana, dentro del marco de la ordenación y gestión de la infraestructura verde del territorio. [2021/7517]

El cumplimiento de los objetivos del Acuerdo de París, adoptado el 12 de diciembre de 2015 y suscrito a nivel estatal tiene como principal objetivo impedir el continuo aumento de la temperatura del planeta. Para ello, es evidente la necesidad de simultanear diferentes acciones que faciliten la descarbonización de la economía y su transición hacia a un modelo circular, pero también que garanticen un uso más racional y solidario de los recursos y la promoción de modelos de desarrollo más sostenibles y exigentes en la lucha contra las desigualdades sociales y territoriales.

Sin lugar a dudas este nuevo enfoque hacia la lucha contra el cambio climático y la resiliencia, que es el objetivo prioritario de la Ley 7/2021, de 20 de mayo, de Cambio Climático y Transición Energética, debe abordar conjuntamente también la preservación de los servicios ecosistémicos de cada territorio, tal como se desprende del reciente informe de IPCC y IPBES sobre «Biodiversidad y cambio climático».

En ese sentido la ley estatal considera esencial la consideración del cambio climático en la planificación y gestión territorial y urbanística, así como en los diferentes proyectos que tienen una proyección e impacto sobre el territorio. De esta forma, el artículo 21 prescribe la obligada consideración de estos efectos del cambio climático en la elaboración del planeamiento, y la integración de las medidas necesarias para mejorar la resiliencia del territorio frente al riesgo del cambio climático, y el artículo 26 expresa la necesidad de fomentar la capacidad de absorción de los sumideros de carbono, instando a las administraciones públicas competentes a identificar, cartografiar, evaluar, contabilizar y adoptar medidas de conservación y mejora de los sumideros territoriales de dióxido de carbono. Para ello, afirma la ley, se fomentarán aquellas acciones que resalten las externalidades positivas que proporcionan los sumideros, especialmente los forestales y agrícolas, teniendo en cuenta que se trata de servicios ecosistémicos de amplio alcance, y en conexión con una adecuada ordenación y gestión del territorio. En el posterior artículo 32 de la Ley 7/2021, se hace referencia a la necesidad del fomento de medidas compensatorias para paliar la huella de carbono de las actividades implantadas, y su necesaria consideración en la contratación pública. Importante es, también, la disposición final cuarta que modifica el Real Decreto Legislativo 7/2015, de 30 de octubre, de la Ley del Suelo y Rehabilitación Urbana, expresando de forma taxativa que la planificación territorial y urbanística deberá considerar en la ordenación de los usos del suelo aquellos riesgos que supongan un deterioro de los bienes, funciones y servicios ecosistémicos del territorio.

Por su parte, en el ámbito autonómico, la declaración de emergencia climática aprobada por el Consell el 6 de septiembre de 2019, y los trabajos de elaboración de la Ley de Cambio Climático en la Comunitat Valenciana, responden a la necesidad de definir una transició ordenada de nuestra estructura econòmica hacia un model baix en carboni, innovador i eficient. Esta acció del Consell, en esta matèria, se complementa con la elaboración y aprobación de las denominadas Estratègies Valencianes contra el Cambio Climático que, de forma periòdica, vienen realizándose desde 2008.

En estos instrumentos comentados, así como en los contenidos de la Estratègia Territorial de la Comunitat Valenciana, aprovada per Decret 1/2011, de 13 de enero, del Consell, se establece la necesidad de analizar el balance de dióxido de carbono en todo el conjunto de planes e instrumentos cuyas acciones tengan efectos significativos sobre el territorio: desde los planes de acción territorial, los planes urbanísticos, tanto estructurales como de ordenación pormenorizada, los planes sectoriales hasta los proyectos de implantación de actividades que supongan la transformación del suelo. De esta forma, con esta cartografía, se tiene una información valiosa y rigurosa que ayudará a la toma de decisiones por parte de la Administración, y también de los particulares, con la finalidad de mitigar los efectos del cambio climático y adaptar el territorio a los condicionantes de este riesgo.

La visió territorial d'aquesta cartografia de l'estoc de diòxid de carboni, i de la seua fixació anual, considera el sòl com a element portador de valors i de provisió de serveis ecosistèmics per al conjunt de la societat i per consegüent per a la millora de la qualitat de vida de la ciutadania. D'aquests serveis ambientals, un dels més importants és el de la protecció de la població enfront de riscos naturals i induïts, incloent-hi els efectes del canvi climàtic, sent el sòl l'element del sistema territorial que, en major mesura, contribueix a aquesta mitigació a través de la seua funció com a embornal de diòxid de carboni que pot estar acumulat tant en el mateix sòl, com en els sistemes agrícoles, forestals, i fins i tot en el verd de les ciutats.

Els instruments legals que es proposen i aproven en relació amb la lluita contra el canvi climàtic hauran de facilitar mecanismes que permeten de manera àgil, i eficient, aquestes solucions de neutralitat d'emissions de diòxid de carboni i les compensacions que siguen adequades i pertinents.

Per a la realització d'aquesta cartografia s'ha comptat amb un equip científic d'elevada excel·lència, el qual ha utilitzat les metodologies més avançades quant a la quantificació de l'estoc de carboni en la vegetació, reforçant resultats científics anteriors ja proposats en el Pla d'Acció Territorial Forestal (PATFOR) de la Comunitat Valenciana. A més, s'ha aprofundit en les noves metodologies de còmput de carboni afegint la cobertura agrícola del sòl, que ha sigut tradicionalment la gran oblidada de la comptabilitat de l'efecte embornal de diòxid de carboni. La cartografia territorial elaborada avalua, tant el mateix estoc de carboni -que es pot estimar en uns 237 milions de tones de diòxid de carboni equivalent-, com la fixació anual de carboni, estimada en uns 18 milions de tones de diòxid de carboni equivalent, havent-se considerat en aquest segon cas a més, l'efecte embornal del verd urbà que també adquireix notable importància.

Les cartografies de l'estoc i de la fixació anual de diòxid de carboni que s'aproven seran sens dubte de gran utilitat en l'anàlisi i quantificació del carboni acumulat en el territori, del seu estat actual i previsible evolució. Des del punt de vista de l'ordenació del territori, que és l'escala adequada d'aquesta cartografia, es podrà avaluar el balanç de carboni, i de les emissions de diòxid de carboni, en els canvis d'ús del sòl que finalment es produiran amb la concreció dels plans territorials, urbanístics, sectorials i dels projectes que tenen afecció sobre el territori. Això permetrà prendre consciència dels impactes que aquesta transformació suposa, i de la necessitat peremptòria d'adoptar mesures que permeten mitigar i compensar aquestes emissions, aconseguir la neutralitat climàtica a la Comunitat Valenciana i el reconeixement dels serveis ecosistèmics que presta el món rural al conjunt de la societat.

Per totes aquestes consideracions exposades, resolc:

Primer

Aprovar les cartografies territorials d'estoc i fixació anual de diòxid de carboni equivalent en la Comunitat Valenciana.

Segon

Establir un conjunt de directrius respecte de la utilització i aplicació d'aquesta cartografia:

1. És un objectiu prioritari de la utilització de la cartografia de fixació i estoc de carboni, l'articulació de mecanismes que permeten valorar i quantificar de manera científica i consensuada els serveis ecosistèmics del món rural i, per consegüent, dels necessaris fluxos de compensació des del món urbà.

2. La planificació i gestió dels serveis ecosistèmics en el territori, atindrà tant el seu caràcter singular, per a cada servei, com a acumulatiu quan se superposen diversos d'aquests serveis sobre un mateix espai. Aquests efectes sinèrgics condicionaran els graus de preservació que es proposen en els instruments d'ordenació pertinents.

3. Les cartografies de fixació i estoc de carboni podran utilitzar-se com una de les metodologies per a introduir la perspectiva de preservació dels serveis ecosistèmics en la planificació, i en l'avaluació ambiental estratègica, podent utilitzar-se per a establir llindars de mitigació, compensació o limitació dels impactes produïts sobre aquests serveis.

La visión territorial de esta cartografía del stock de dióxido de carbono, y de su fijación anual, considera el suelo como elemento portador de valores y de provisión de servicios ecosistémicos para el conjunto de la sociedad y por consiguiente para la mejora de la calidad de vida de la ciudadanía. De estos servicios ambientales, uno de los más importantes es el de la protección de la población frente a riesgos naturales e inducidos, incluyendo los efectos del cambio climático, siendo el suelo el elemento del sistema territorial que, en mayor medida, contribuye a esta mitigación a través de su función como sumidero de dióxido de carbono que puede estar acumulado tanto en el propio suelo, como en los sistemas agrícolas, forestales e incluso en el verde de las ciudades.

Los instrumentos legales que se propongan y aprueben en relación con la lucha contra el cambio climático deberán facilitar mecanismos que permitan de forma ágil, y eficiente, estas soluciones de neutralidad de emisiones de dióxido de carbono y las compensaciones que sean adecuadas y pertinentes.

Para la realización de esta cartografía se ha contado con un equipo científico de elevada excelencia, el cual ha utilizado las metodologías más avanzadas en cuanto a la cuantificación del stock de carbono en la vegetación, reforzando resultados científicos anteriores ya propuestos en el Plan de Acción Territorial Forestal (PATFOR) de la Comunitat Valenciana. Además, se ha profundizado en las nuevas metodologías de cómputo de carbono añadiendo la cobertura agrícola del suelo, que ha sido tradicionalmente la gran olvidada de la contabilidad del efecto sumidero de dióxido de carbono. La cartografía territorial elaborada evalúa, tanto el propio stock de carbono -que se puede estimar en unos 237 millones de toneladas de dióxido de carbono equivalente-, como la fijación anual de carbono, estimada en unos 18 millones de toneladas de dióxido de carbono equivalente, habiéndose considerado en este segundo caso además, el efecto sumidero del verde urbano que también adquiere notable importancia.

Las cartografías del stock y de la fijación anual de dióxido de carbono que se aprueban serán sin duda de gran utilidad en el análisis y cuantificación del carbono acumulado en el territorio, de su estado actual y previsible evolución. Desde el punto de vista de la ordenación del territorio, que es la escala adecuada de esta cartografía, se podrá evaluar el balance de carbono, y de las emisiones de dióxido de carbono, en los cambios de uso del suelo que finalmente se producirán con la concreción de los planes territoriales, urbanísticos, sectoriales y de los proyectos que tienen afección sobre el territorio. Ello permitirá tomar conciencia de los impactos que esta transformación supone, y de la necesidad perentoria de adoptar medidas que permitan mitigar y compensar estas emisiones, alcanzar la neutralidad climática en la Comunitat Valenciana y el reconocimiento de los servicios ecosistémicos que presta el mundo rural al conjunto de la sociedad.

Por todas estas consideraciones expuestas, resuelvo:

Primero

Aprobar las cartografías territoriales de stock y fijación anual de dióxido de carbono equivalente en la Comunitat Valenciana.

Segundo

Establecer un conjunto de directrices respecto de la utilización y aplicación de esta cartografía:

1. Es un objetivo prioritario de la utilización de la cartografía de fijación y stock de carbono, la articulación de mecanismos que permitan valorar y cuantificar de forma científica y consensuada los servicios ecosistémicos del mundo rural y, por consiguiente, de los necesarios flujos de compensación desde el mundo urbano.

2. La planificación y gestión de los servicios ecosistémicos en el territorio, atenderá tanto a su carácter singular, para cada servicio, como acumulativo cuando se superponen varios de estos servicios sobre un mismo espacio. Estos efectos sinérgicos condicionarán los grados de preservación que se propongan en los instrumentos de ordenación pertinents.

3. Las cartografías de fijación y stock de carbono podrán utilizarse como una de las metodologías para introducir la perspectiva de preservación de los servicios ecosistémicos en la planificación, y en la evaluación ambiental estratégica, pudiendo utilizarse para establecer umbrales de mitigación, compensación o limitación de los impactos producidos sobre estos servicios.

4. La cartografia territorial de l'estoc de diòxid de carboni en la coberta vegetal de la Comunitat Valenciana haurà de ser observada i aplicada necessàriament en el disseny de la infraestructura verda del territori, així com en la planificació territorial, urbanística, municipal, sectorial i en aquells projectes que tinguen una projecció i impacte sobre l'ús i cobertura del sòl.

5. De conformitat amb la cartografia d'estoc de carboni, tots els sòls que donen suport a una cobertura vegetal que emmagatzema un estoc de diòxid de carboni equivalent superior a 200 tones per hectàrea, s'incorporaran a la infraestructura verda d'escala regional del territori en els documents dels instruments d'ordenació i planificació territorial i urbanística, i s'estableixen a més les mesures adequades per al manteniment i millora d'aqueix estoc.

6. Seguint la directriu 67 de l'Estratègia Territorial de la Comunitat Valenciana, els desenvolupaments territorials i urbanístics hauran d'aconseguir el balanç net zero d'emissions de carboni. Per tant, la destrucció de la cobertura vegetal relacionada amb la transformació urbanística haurà de ser compensada a través d'accions de millora de la infraestructura verda, tant la rural com la urbana, sent preferent aquesta última per l'impacte favorable en la qualitat de vida urbana.

7. En la documentació dels instruments d'ordenació i intervenció territorial i urbanística corresponents es valorarà i quantificarà el previsible impacte sobre aquest estoc de carboni i la seua fixació anual, i es procurarà evitar el seu menyscapse o deterioració. Si fa el cas, s'establiran mesures que compensen la possible pèrdua d'aquesta acumulació de carboni en la vegetació, tot això amb l'objectiu d'aconseguir la neutralitat de carboni en el balanç posterior a l'aplicació d'aquests instruments.

8. Quan un desenvolupament territorial, urbanístic, o un projecte, comporte un segellament de sòl, a més de l'eliminació de la cobertura vegetal, a la pèrdua d'estoc de diòxid de carboni de la vegetació, se li sumarà la pèrdua d'estoc de diòxid de carboni del sòl, quan existisquen metodologies i instruments adequats per a la valoració del diòxid de carboni emmagatzemat en el sòl.

9. Els nous usos i aprofitaments admissibles en el sòl en situació bàsica rural que impliquen l'eliminació de la cobertura vegetal en una superfície superior a 5.000 m², comptabilitzaran adequadament l'estoc de diòxid de carboni equivalent eliminat, havent de compensar aquesta pèrdua a través de diferents vies, que poden ser combinades, i hauran de procurar la mínima temporalitat possible entre l'actuació i la solució compensatòria efectiva:

a) Introduint vegetació en el projecte sempre que la integració paisatgística del mateix ho permeta.

b) Invertint en projectes de millora de la gestió d'embornals de carboni en l'entorn més immediat, amb caràcter preferent. Aquests projectes podran afavorir la gestió forestal però també la millora d'altres ecosistemes d'interés com els aiguamolls o fins i tot els paisatges agrícoles culturals de la Comunitat Valenciana.

c) Compensació econòmica, prenent com a referència el preu de la tona de diòxid de carboni en el mercat internacional a data d'aprovació del projecte.

10. La fixació de carboni per les espècies agrícoles és fonamental per al balanç de carboni en el territori. Per això, i per a optimitzar aquesta capacitat, es desenvoluparan bones pràctiques agrícoles que afavorisquen el manteniment i millora d'aquests embornals. En aquest sentit, l'Agència Europea de Medi Ambient recomana una sèrie d'aquestes pràctiques per a millorar la gestió del carboni en els cultius, com ara entre altres:

a) Prioritzar els cultius adaptats a les condicions ecosistèmiques del medi.

b) Afavorir la rotació i diversificació de cultius.

c) Reduir en la mesura del possible el conreu en els sòls.

d) Ajustar els períodes de sembra i recol·lecció als canvis en les condicions climàtiques.

e) Millorar l'eficiència de l'agricultura amb l'ús de noves tecnologies.

f) Millorar l'eficiència del reg.

g) Millorar les condicions sanitàries i alimentoses de la cabanya ramadera.

h) Fomentar l'agricultura ecològica.

i) Implantar, mantindre i millorar la vegetació dels marges de les parcel·les procurant la seua funció de connector ecològic.

j) Diversificar les activitats agropecuàries dins de l'explotació.

4. La cartografia territorial del stock de dióxido de carbono en la cubierta vegetal de la Comunitat Valenciana tendrá que ser observada y aplicada necesariamente en el diseño de la infraestructura verde del territorio, así como en la planificación territorial, urbanística, municipal, sectorial y en aquellos proyectos que tengan una proyección e impacto sobre el uso y cobertura del suelo.

5. De conformidad con la cartografía de stock de carbono, todos los suelos que dan soporte a una cobertura vegetal que almacena un stock de dióxido de carbono equivalente superior a 200 toneladas por hectárea, se incorporarán a la infraestructura verde de escala regional del territorio en los documentos de los instrumentos de ordenación y planificación territorial y urbanística, estableciéndose además las medidas adecuadas para el mantenimiento y mejora de ese stock.

6. Siguiendo la directriz 67 de la Estrategia Territorial de la Comunitat Valenciana, los desarrollos territoriales y urbanísticos deberán alcanzar el balance neto cero de emisiones de carbono. Por lo tanto, la destrucción de la cobertura vegetal relacionada con la transformación urbanística deberá ser compensada a través de acciones de mejora de la infraestructura verde, tanto la rural como la urbana, siendo preferente esta última por el impacto favorable en la calidad de vida urbana.

7. En la documentación de los instrumentos de ordenación e intervención territorial y urbanística correspondientes se valorará y cuantificará el previsible impacto sobre este stock de carbono y su fijación anual, y se procurará evitar su menoscabo o deterioro. En su caso, se establecerán medidas que compensen la posible pérdida de esta acumulación de carbono en la vegetación, todo ello con el objetivo de alcanzar la neutralidad de carbono en el balance posterior a la aplicación de estos instrumentos.

8. Cuando un desarrollo territorial, urbanístico, o un proyecto, comporte un sellado de suelo, además de la eliminación de la cobertura vegetal, a la pérdida de stock de dióxido de carbono de la vegetación, se le sumará la pérdida de stock de dióxido de carbono del suelo, cuando existan metodologías e instrumentos adecuados para la valoración del dióxido de carbono almacenado en el suelo.

9. Los nuevos usos y aprovechamientos admisibles en el suelo en situación básica rural que impliquen la eliminación de la cobertura vegetal en una superficie superior a 5.000 m², contabilizarán adecuadamente el stock de dióxido de carbono equivalente eliminado, debiendo compensar esta pérdida a través de diferentes vías, que pueden ser combinadas, y deberán procurar la mínima temporalidad posible entre la actuación y la solución compensatoria efectiva:

a) Introduciendo vegetación en el proyecto siempre que la integración paisajística del mismo lo permita.

b) Invirtiendo en proyectos de mejora de la gestión de sumideros de carbono en el entorno más inmediato, con carácter preferente. Estos proyectos podrán favorecer la gestión forestal pero también la mejora de otros ecosistemas de interés como los humedales o incluso los paisajes agrícolas culturales de la Comunitat Valenciana.

c) Compensación económica, tomando como referencia el precio de la tonelada de dióxido de carbono en el mercado internacional a fecha de aprobación del proyecto.

10. La fijación de carbono por las especies agrícolas es fundamental para el balance de carbono en el territorio. Por ello, y para optimizar esta capacidad, se desarrollarán buenas prácticas agrícolas que favorezcan el mantenimiento y mejora de estos sumideros. En este sentido, la Agencia Europea de Medio Ambiente, recomienda una serie de estas prácticas para mejorar la gestión del carbono en los cultivos, siendo entre otras:

a) Priorizar los cultivos adaptados a las condiciones ecosistémicas del medio.

b) Favorecer la rotación y diversificación de cultivos.

c) Reducir en lo posible el laboreo en los suelos.

d) Ajustar los periodos de siembra y recolección a los cambios en las condiciones climáticas.

e) Mejorar la eficiencia de la agricultura con el uso de nuevas tecnologías.

f) Mejorar la eficiencia del riego.

g) Mejorar las condiciones sanitarias y alimenticias de la cabaña ganadera.

h) Fomentar la agricultura ecológica.

i) Implantar, mantener y mejorar la vegetación de los márgenes de las parcelas procurando su función de conector ecológico.

j) Diversificar las actividades agropecuarias dentro de la explotación.

Tercer

Donar publicitat al document «Cartografia Territorial de l'Estoc de Carboni a la Comunitat Valenciana», així com a les cartografies elaborades, que estaran disponibles per a la seua consulta i descàrrega en la pàgina web de la Conselleria de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat (<http://politicaterritorial.gva.es/és/conselleria>), i en el visor cartogràfic de la Generalitat (<https://visor.gva.es/visor/>).

València, 2 de juliol de 2021.— La directora general de Política Territorial i Paisatge: Rosa Pardo Marín.

Tercero

Dar publicidad al documento «Cartografía Territorial del Stock de Carbono en la Comunitat Valenciana», así como a las cartografías elaboradas, que estarán disponibles para su consulta y descarga en la página web de la Conselleria de Política Territorial, Obras Públicas y Movilidad (<http://politicaterritorial.gva.es/es/conselleria>), y en el visor cartográfico de la Generalitat (<https://visor.gva.es/visor/>).

València, 2 de julio de 2021.— La directora general de Política Territorial y Paisaje: Rosa Pardo Marín.